

Den Nye Silkevej er nu det centrale fokus for menneskeligt fremskridt

Leder fra LaRouche PAC, USA, 27. nov., 2017 – Det er ikke muligt at se på udviklingen af menneskelige samfund i dag, nogetsteds i verden, uden at anerkende den centrale rolle, som Kinas Bælte & Vej Initiativ spiller. Det Britiske Imperiums dinosaurer kæmper desperat for at bevare deres plyndringsrettigheder i udviklingslandene i Asien, Afrika og Latinamerika, og endda i deres egne lande, men det bliver i stigende grad klart, at Bælte & Vej har givet nationer modet til at rejse sig og erklære, at de ikke længere behøver acceptere kravene om nedskæringspolitikker og »tilpasset teknologi« fra imperieherrerne i London og på Wall Street. Som Konfutse sagde, »Da jeg var tredive, rejste jeg mig op«. Den såkaldte »tredje verden« er klar til at afskaffe denne nedgørende titel og blive en del af et samfund af moderne industrinationer, som Kina har gjort, med den Nye Silkevej som drivkraften.

Dette gælder i særlig grad for Afrika. Schiller Institutet udgav en 250 sider lang rapport om udviklingen af Afrika på en Schiller Institut konference, »At opfylde menneskehedens drøm«, som blev afholdt i Tyskland i forgangne weekend. Talere fra Afrika, Europa, USA og Kina beskrev den brede vifte af Kinas hundreder af projekter for infrastruktur, industri og landbrug i hele Afrika i løbet af det seneste årti, og i forhøjet tempo i 2017. Rapporten fremlægger den skønne fremtid og det håb, som denne udvikling har givet Afrikas befolkning.

I dag, i Østeuropa, finder »16+1«-forummet sted i Ungarn, mellem Kina og 16 østeuropæiske nationer, med 11 af disse, der er medlem af EU. Premierminister Li Keqiang holdt åbningstalen og sagde, at det Nye Silkevejsinitiativ kan være med til at

bringe udvikling til de tidligere medlemmer af sovjetblokken og vil være et »nyttigt supplement« til Kinas relationer med Europa. »Vores mål«, sagde han, »er at se et fremgangsrigt Europa«.

Den ungarske premierminister Viktor Orban talte også til åbningssessionen og bemærkede, at »hvis Europa lukker sig inde, mister det muligheden for vækst ... europæiske resurser alene er ikke tilstrækkelige. Af denne grund byder vi den kendsgerning velkommen, at Kina, som en del af den nye, økonomiske verdensorden, ser dette område som ét område, i hvis fremskridt og udvikling det ønsker at være til stede«.

Men, hvad er EU's respons til dette potentiale for gensidigt fremskridt og gensidig udvikling? De forsøgte at forhindre Ungarn i at kontrahere med Kina om byggeri af en jernbaneforbindelse mellem Budapest og Beograd i Serbien og brugte Ungarns medlemskab af EU til at hævde, at de måtte have åben licitation på projektet – som om nogen regering eller noget privat selskab i Europa pludselig ville beslutte at gøre noget, de aldrig har gjort, alt imens de gennemfører nedskæringspolitik over for deres egne EU-medlemmer.

Typisk for denne EU-reaktion til det nye paradigme var en artikel i dag fra Mercator Institute for China Studies i Berlin, og som rapporterede om 16+1-konferencen. Titlen lød: »Kinas charmeoffensiv i Østeuropa udfordrer EU-samhørighed« og erklærer: »Europæisk integration synes i høj grad at stå på spil, når østeuropæiske regeringer bruger deres relationer med Kina til at vinde indflydelse over Bruxelles.« Tænk engang – udvikling er en trussel mod Europa!

Helga Zepp-LaRouche henviste til den grimme ironi, der er indeholdt i denne geopolitiske tankegang, i form af en resolution, hun foreslog for Schiller-konferencen. I betragtning af, at Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom i løbet af de forgangne 30 år, erklærer resolutionen, og med Xi Jinping, der er forpligtet over for at

løfte de tilbageværende 42 millioner fattige kinesere ud af fattigdom frem til år 2020, beslutter vi, at Europa også bør hellige sig til at løfte sine egne, 120 millioner-plus forarmede mennesker op til en anstændig levestandard frem til 2020. Resolutionen blev enstemmigt vedtaget.

Er der andre i Europa, der så meget som tænker i disse baner for et så ædelt mål i takt med, at EU-diktater for nedskæringspolitik er i færd med at skabe nye, forarmede mennesker, i et forfærdende tempo, hver eneste dag?

Men, de britiske imperiekræfter er endnu mere rædselsslagne over, at de er ved at miste deres primære »håndhæver« – USA. Donald Trump har nægtet at følge Bush/Obama-krigspartiets kurs, der i løbet af de seneste 16 år har tjent Imperiet med evindelig krigsførelse og militær inddæmning af Rusland og Kina, som er i færd med at drive verden til randen af atomkrig. Imperiet er forfærdet over Trumps historiske besøg til Kina i denne måned, hvor han og Xi Jinping dedikerede deres to nationer til at løse verdens problemer sammen gennem samarbejde og diplomati og økonomisk udvikling. De er ligeledes forfærdede over Trumps lange diskussioner med Vladimir Putin, både i personlige samtaler i Vietnam og via telefon efter Trumps tilbagevenden til Washington, for at samarbejde om at afslutte terrorisme i Syrien, og hinsides Syrien. Sammenlagt truer præsidentens samarbejde med Rusland og Kina med at gøre en ende på Imperiet, én gang for alle. Forsøget på, gennem »Russiagate fake-news«, at fjerne Trump fra embedet, er hastigt i færd med at kollapse, i meget vid udstrækning takket være *EIR's* arbejde og her, især afsløringen af Robert Muellers mange forbrydelser og forræderiske plan.

Krisen er langt fra ovre, og finansboblen i hele det vestlige banksystem kunne eksplodere, hvad øjeblik, det skal være. Men vejen til en løsning går nu tydeligvis fremad, med den Nye Silkevej, der berører hver eneste del af verden, inklusive USA. Denne vej er tilgængelig under forudsætning af, at verdens borgere responderer til dette historiske øjeblik ved

at handle, som Abraham Lincoln sagde, i overensstemmelse med »de bedre engle i vor natur«.

Foto: Deltagerne i det 25. APEC økonomiske ledertopmøde i Da Nang, Vietnam, nov., 2017. (en.kremlin.ru)

EU blokerer for Donau/Ægærkanalen foreslået af Kina

29. aug., 2017 – Den Europiske Unions »Meander-bureaukrater« blokerer for gennemførelsen af kanalen mellem Donaufloden og Ægærhavet og kinesiskstøttede infrastrukturprojekter, iflg. en artikel i dagens *Le Figaro*. Med overskriften »Kina presser på for at forbinde Donau til det Østlige Hav« er denne artikel den anden på to dage om kanalprojektet og er skrevet af avisens græske korrespondent, Alexia Kafales. Hun skriver, at, efter europæiske havne, såsom Athen, og jernbaner, er Kina nu interesseret i europæiske vandveje.

Le Figaro skrev, at forslaget om den græsk-serbiske kanal blev fremlagt i Beijing i sommerens løb, for den græske premierminister Alexis Tsipras og den serbiske præsident Aleksander Vucic, inden for rammerne af det store kinesiske design for de »nye silkeveje«, som blev initieret af præsident Xi Jinping.

Artiklen tilføjer, at projektet ville koste \$17 mia. og tage ti år at bygge, og ville kræve, at Moravafloden (biflod til Donau) blev sejlbar for store flodskibe i hele flodens 346 km lange løb, og ligeledes Axiosfloden i hele dens 275 km lange løb, og ville ligeledes kræve en kanal til at forbinde disse to floder. Projektet ville omfatte byggeri og operation af vandkraftværker i hele dets længde. Det må tage i betragtning

spørgsmålet om kunstvanding af landbrugsjorder, som projektet går hen over.

Artiklen rapporterer, at China Gezhouba Group Corporation har gennemført forundersøgelser af, hvorvidt det giver Kina en ny og hurtigere måde at transportere sine produkter til hjertet af det Gamle Kontinent. Selv om artiklen hævder, at Kina har udvist nogen tilbageholdenhed over for projektet, så bemærker den, at den Europæiske Unions bureaukratiske slingren frem-og-tilbage mht. at godkende sådanne projekter er det største problem og påpeger tilfældet med højhastigheds-jernbaneprojektet mellem Ungarn, der er en EU-medlemsstat, og Serbien, der ikke er det. Det er blevet opsat af EU til trods for, at både Serbien og Ungarn desperat ønsker projektet.

Figaro konkluderer: »Den Europæiske Union hilser ikke kinesiske investeringer i Balkan velkommen, som ofte ses som et nem indgangsport, eftersom området har behov for kapital og infrastruktur. Dette vil sandsynligvis forsinke projektet for en kanal på Balkan, der forbinder Donau med Ægæerhavet.

Se også *Schiller Instituttet (engelsk)*:
<http://newparadigm.schillerinstitute.com/media/dragan-duncic-the-danube-morava-varadaraxios-aegean-sea-waterway-and-the-silk-road-economic-belt/>

**Tidligere amerikansk
ambassadør til Rusland, Jack
Matlock:**

»Er NATO forældet? Absolut!«

14. feb., 2017 – Deutsche Welle ledsager sin rapport om München Sikkerhedskonferencen med en analyse, baseret på kommentarer fra Jack Matlock, den sidste amerikanske ambassadør til Sovjetunionen (1987-91), og fra Joachim Bitterlich, Tysklands ambassadør til NATO i slutningen af 1990'erne.

»Er NATO forældet? Absolut!«, sagde Matlock. »NATO blev dannet for at forhindre et kommunistisk Sovjetunionen i at trænge ind i Vesteuropa. Rusland er ikke i stand til at konfrontere og dominere resten af Europa«, sagde han. »At tro, at vore uoverensstemmelser vil blive løst gennem militær poseren, er en farlig illusion«, fortsatte Matlock. »At ride den form for militære kæphest, som NATO og Rusland i dag hengiver sig til, minder mig om nogle af de geopolitiske spil, som blev spillet af de Store Magter i 1914.« Bitterlich ville ikke gå så vidt som til at kalde NATO for forældet, men han sagde, at han mener, NATO har »behov for reformer«.

De var begge enige om, at Rusland ikke vil angribe Europa. Matlock sagde, at Rusland har skadet sine egne interesser med sine handlinger i Ukraine, men, havde der ikke været »nogen vestlig eller amerikansk involvering i Ukraine under Maidan-opstanden, ville der sandsynligvis ikke have været en russisk annektering af Krim, eller støtte til opstanden i Donbass«. Bitterlich tilføjede, at Rusland ikke er interesseret i Polen eller De baltiske Stater, men Putin ser Kaukasus og Ukraine som sin »røde streg«, en pointe, der er totalt misforstået af USA og dets europæiske allierede, sagde Bitterlich.

»Jeg mener, at både amerikanerne og europæerne simpelt hen har begået for mange fejl over for Rusland siden århundredets begyndelse: at de fejlvurderede Rusland; trængte det unødvendigt op i en krog og overhørte advarslerne, advarslerne om NATO's ekspansion; om Georgien, og om Ukraine«, sagde

han.

Schiller Instituttet i Serbien: Med den Nye Silkevej vokser en ny optimistisk ånd frem i Serbien

28. nov., 2016 – Under et netop afsluttet firedages besøg i Serbien fandt Elke og Klaus Fimmen fra Schiller Instituttet i Tyskland stor åbenhed og optimisme omkring det potentiale, som Kinas Bælt-og-Vej-politik har at tilbyde dette område. Akademikere og repræsentanter for forskellige organisationer og medier var fortrolige, og særdeles bekendt, med Schiller Instituttets historie og afgørende arbejde for Verdenslandbroen. En førende akademiker, der har skrevet om den Nye Silkevejs betydning for Serbien, understregede, at han er fuldstændig enig med fr. Zepp-LaRouche i, at dette er af global betydning, og er et nyt paradigme.

Mod besøgets slutning blev der holdt et foredrag om »Den Nye Silkevej – en regional og global udviklingspolitik for fred« i Serbiens næststørste by, Novi Sad, for omkring 50 studenter og medlemmer af det økonomiske fakultet, arrangeret af den regionale sammenslutning af økonomer.*

For første gang i årtier, der har været fulde af krige og økonomisk og social ødelæggelse, ser folk nu et håb for

fremtiden. En tidligere politiker sagde, at, med Silkevejen, befinder Serbien sig for første gang i historien i en position, hvor landet kan bruge sin geografiske og strategiske beliggenhed positivt, i stedet for at være blevet ødelagt af geopolitik i årtusinder. Resultaterne af de amerikanske valg forstærkede yderligere denne følelse af ny plads til at manøvrere i. I offentlige »afstemninger«, som medierne publicerede, havde resultaterne været 95 % for Trump. For befolkningen var Hillary legemliggørelsen af NATO-aggression. Folk var enige om, at, med Trumps valgsejr, er der for indeværende sat en stopper for krig med Rusland. Der var stor interesse for muligheden for at gennemføre Glass-Steagall nu, og for at omforme hele den økonomiske politik hen imod reel økonomisk udvikling i USA, og i hele verden.

Serbien er blevet meget centralt for Kinas fremgangsmåde over for CEEC-området. Ved det nylige CEEC-topmøde i Letland blev den første aftale, som træder i kraft til januar, om visumfrihed mellem Serbien og Kina underskrevet; Kinas Nationalbank vil åbne en afdeling under serbisk charter, med begyndelse til næste år. Der blev indgået endelige aftaler om at påbegynde byggeriet af højhastigheds-jernbanen mellem Beograd og Budapest, som også vil revolutionere det interne jernbanenet i Serbien. I øjeblikket tager det næsten to timer for at køre de 80 km i tog fra Beograd til den nordlige by Novi Sad.

Andre projekter: Smederovo-stålværket, som kineserne har købt, med 3000 arbejdere, står for at blive moderniseret, inklusive en komplementær udvikling af en havn (på floden Donau), hvor værket ligger. Alt imens EU har forsøgt at udsætte det, så er der intet, EU kan gøre, eftersom alle regler (inkl. for »anti-dumping«) omhyggeligt er blevet overholdt. Der er planlagt en industripark for high-tech-firmaer i Beograd, der muligvis også bliver kombineret med en ny havn. Man har også planlagt at udvikle en af de største, europæiske, enorme kobber-, sølv- og guldminer i Bor, som man i de seneste 25 år aldrig har

investeret ordentligt i. Kina vil således genoplive projekter og sektorer, der har været privatiseret i årtier og blot fik lov at blive forsømt, med en enorm byrde på statsbudgettet til følge.

Alt imens BNP er vokset med 1 % (fra 2 til 3 %) i løbet af det seneste år, hvilket af nogen allerede tilskrives virkningerne af serbisk-kinesisk samarbejde, så er industriproduktionen elendig, med en disproportional sektor for tjenesteydelser. Mange varer importeres billigt (eller knap så billigt), inklusive fra Kina. Arbejdsløsheden er stadig massiv, officielt omkring 16 %, mens den faktiske arbejdsløshed er langt højere. Ungdommen har ingen fremtid, og folk med en universitetsuddannelse ender som taxichauffører eller finder jobs i turismens underholdningsbranche. I Serbiens næststørste by, Novi Sad, ligger en tjeners gennemsnitlige indkomst på omkring 200 euro, alt imens leveomkostningerne udgør 500 euro. Unge mennesker forlader landområderne og flytter ind til de få storbyer, men finder i øjeblikket heller ikke arbejde i byerne. Behovet for investering til fornyelse af infrastruktur er enormt og rangerer sagtens i størrelsesordenen 30-50 mia. euro for hovedstaden Beograds vedkommende.

EU, der på alle mulige måder udøver en masse pres (Serbien er et ansøgerland), anses for at have været en reel forhindring for udvikling i de seneste 15 år. Ikke alene er ingen projekter blevet finansieret, men Serbiens optagelse i EU er også konstant blevet udsat. Serbien har en enorm befolkningsgruppe, der traditionelt set har boet og arbejdet i Tyskland efter Anden Verdenskrig. Folk er dødtrætte af de tomme løfter. Så enten tager Tyskland og andre EU-lande sig sammen nu og ændrer kursen, eller også har de forpasset deres chance.

** (For femten år siden, i juni 2001, præsenterede Jacques Cheminade (Frankrig) og Elke Fimmen på Novi Sads universitet den Eurasiske Landbro, behovet for et Nyt Bretton Woods og principperne for fysisk økonomi, som denne defineres af Lyndon*

LaRouche. Yderligere et foredrag blev holdt under det samme besøg, ved det prestigøse Institut for Økonomisk Videnskab i Beograd, der blev stiftet i 1958, og som det er lykkedes at bevare frem til i dag.)

Foto: Ny jernbanebro (hvide bue) under opførelse over Donaufloden i Novi Sad. Del af et fællesprojekt mellem Kina, Serbien og Ungarn om en ny, højhastigheds-jernbanelinje fra Beograd til Budapest.

Stoltenberg til Trump: Du kan ikke ændre NATO

9. nov., 2016 – NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg lykønskede Donald Trump med præsidentvalgsejren, men, under en pressekonference i dag tilføjede han, som svar på et spørgsmål, strengt, at, uanset, hvad Trump måtte mene, så kan han ikke trække sig tilbage fra USA's forpligtelse over for NATO.

»NATO's sikkerhedsgaranti er en traktatmæssig forpligtelse«, sagde Stoltenberg. »Alle allierede har aflagt højtideligt løfte om at forsvare hinanden. Dette er absolut ubetinget.«

Stoltenberg talte ved et møde for europæiske diplomater på USA's ambassade i Bruxelles.

Wall Street Journal skriver, i sin dækning af Stoltenbergs bemærkninger, bekymret, at, hvis Trump, der har været en kritiker af NATO, virkelig ændrer kursen i politikken over for Rusland, som udtalelser, Trump har fremsat under kampagnen, indikerer, at han kunne gøre,

»kan NATO blive tvunget til at gentænke sin plan om at deployere 4.000 tropper, inkl. amerikanske soldater, til de baltiske stater og Polen til næste år. Hr. Trump kunne også genoverveje Obama-administrationens planer om at sende en brigade med tungt infanteri til Østeuropa i begyndelsen af næste år«.

Det har man da lov at håbe.

Kina vil oprette en Central- og Østeuropæisk Fond på €10 mia.

6. nov., 2016 – I kølvandet på sit møde med 16 central- og østeuropæiske (CEE) ledere i Riga, Letland, den 5. nov., annoncerede den kinesiske premierminister Li Keqiang, at »Kina vil oprette en investeringsfond på €10 mia., der skal administreres af Kinas Kommercielle Bank og skal finansiere projekter inden for sektorerne infrastruktur, hightech-varefremstilling og forbrugsgoder i Central- og Østeuropa«, rapporterer *BRICS Post* i dag. Fondens mål er at rejse €50 mia. til finansiering af projekter inden for ovennævnte sektorer, iflg. banken.

I sin rapport om begivenheden skrev Reuters: »Fonden vil blive støttet af regeringen, men vil operere under almindelige forretningsbetingelser og ledes af markedet. Central- og Østeuropa er en del af Kinas moderne Silkevej ... Kinas vicehandelsminister Gao Yan sagde sidste år, at kinesiske selskaber allerede har investeret mere en \$5 mia. i CEE-lande.«

BRICS Post rapporterede også, at Li sagde, han støttede væksten af et investeringsvenligt miljø mellem Kina og CEE-landene. Til dette formål sagde den kinesiske premierminister, at »Kina var klar til at påbegynde konstruktionen af industri- og teknologiparker i samarbejde med CEE-nationer.« Li har sagt, at hans land anser Letland, der var vært for topmødet, for at være en vigtig transitstation for handel mellem Kina og EU.

Foto: Kinas premierminister Li Keqiang deltager i regeringsledermøde mellem central- og østeuropæiske lande og Kina i Riga, Letland, 5. nov., 2016.

Den kinesiske præsident Xi Jinpings strategiske mission til Central- og Østeuropa. EIR-Artikel

 Af *EIR's* Mike Billington.

Følgende artikel forekommer i EIR, 24. juni 2016.

21. juni 2016 – I Stillehavet flyver og sejler Obamas truende patruljer tæt på kinesiske territorier, hvor de tilmed undertiden med fuldt overlæg krænker suverænt kinesisk territorium. Han forsøger at opbygge et net af alliancer i Stillehavsområdet.

I Central- og Østeuropa gennemfører NATO provokerende øvelser på Ruslands grænser, hvor de forsøger at opnå krig, som den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier korrekt har

antydnet.

Og hvor var Kinas præsident Xi Jinping fra 17. til 21. juni? I en strategisk mesterstreg, der er en general William Tecumseh Sherman værdig, var Xi Jinping lige præcis i Central- og Østeuropa, NATO's planlagte krigsfront. Ikke på en krigsmission, men en vital strategisk mission, der er mere omfattende end spørgsmålet om krig – en mission for en 'win-win'-politik for fredelig udvikling, koordineret med Putins Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum.

Kinas præsident har besøgt Serbien i Østeuropa, Polen i Centraleuropa og Usbekistan i Centralasien. I april besøgte Xi den Tjekkiske Republik, alt imens ledere fra Central- og Østeuropa (CEE) har besøgt Kina i år. Dette diplomatiske og økonomiske samarbejde er en del af den 16+1 proces, der er etableret mellem Kina og de 16 CEE-nationer i 2012. De fleste af disse nationer var engang en del af Sovjetunionen eller Warszawa-pagten, mens mange i dag er med i EU, eller søger om optagelse. Gruppen af 16+1 fungerer således som en afgørende bro mellem Øst og Vest, og den fungerer i særdeleshed som omdrejningspunkt – nav – for udviklinger langs den Nye Silkevejs forbindelseslinje mellem Kina og Europa.

Serbien har bevaret stærke relationer til både Rusland og Kina selv, mens landet samtidigt har ansøgt om medlemskab i den Europæiske Union siden 2007. Polen har på den anden side under den aktuelle højrefløjtsregering fuldt ud tilsluttet sig Obamas mobilisering for en militær konfrontation med Rusland. Polen kræver permanente NATO-baser samtidig med, at landet installerer amerikanske missilsystemer på sin jord, missiler, der er en direkte trussel mod russisk sikkerhed. Samtidig har Polen meget tætte bånd til Kina. Xi Jinpings besøg og udvidelse af deres strategiske relationer og økonomiske bånd, er en klar demonstration af den win-win-politik, som følges af både Kina og Rusland, og som tilskynder til samarbejde om gensidig økonomisk udvikling med alle nationer – hvilket samtidig fratager Obamas marionetter deres vilje til kamp.

Det tjener som model, at Xi følger sin central- og østeuropæiske turne med et besøg i Usbekistan, hvor Shanghai Samarbejdsorganisation (SCO) afholder sit 16. årlige topmøde i Tasjkent, og hvor han skal mødes med den russiske præsident Vladimir Putin, som dernæst rejser videre til Beijing til et statsbesøg i Kina.

Serbien: Mødested mellem Øst og Vest

I en signeret artikel i Serbiens førende avis *Politika* den 16. juni, dagen før sin ankomst, skrev Xi Jinping: »I århundreder har Serbien været et sted, hvor civilisationer i Øst og Vest mødes, interagerer og sammen virkeliggør væsentlige fremskridt i den menneskelige civilisation.« Han bemærkede det tætte samarbejde mellem kineserne og Jugoslavien om bekæmpelsen af »fascistisk aggression på de østlige og vestlige fronter under Anden Verdenskrig« og tilføjede, at den serbiske præsident Tomislav Nikolic i november 2015 deltog i 70-års højtideligheden i Beijing, i anledning af sejren i den »Antifascistiske Verdenskrig«, der »sendte et stærkt budskab om vore to landes forpligtelse over for opretholdelse af efterkrigstidens internationale orden, beskyttelse af verdensfreden og opbygning af en bedre fremtid for menneskeheden.«

Serbien er en betydningsfuld del af den Nye Silkevej, eller, som Beijing kalder det, Ét bælte, Én vej (OBOR), hvilket refererer til det Nye Økonomiske Silkevejsbælte over land og det 21. Århundredes Maritime Silkevej over vand. Kina er allerede i færd med at bygge store projekter i og omkring Serbien, inklusive jernbanen fra Beograd til Budapest, Pupinbroen over Donau i Beograd samt en jernbane fra Beograd til Montenegro.

Dette var første gang i 32 år, at en kinesisk præsident besøgte Serbien, men de to nationer underskrev en aftale om strategisk partnerskab i 2009, som nu er blevet opgraderet til et »Omfattende Strategisk Partnerskab«. Kina har investeret mere end \$1 mia. i infrastruktur og energiprojekter siden da. Intet projekt har været af større betydning end købet i april af det 100 år gamle Smedervo-stålværk af Kinas Hesteel Gruppe for en pris af 46 millioner euro, hvilket således reddede selskabet og dets 5000 arbejdere fra en sandsynlig lukning. Den 19. juni besøgte Xi stålselskabet med præsident Nikolic og premierminister Aleksander Vucic. »Lad kinesisk-serbisk samarbejde sætte et godt eksempel for samarbejde med andre nationer i Central- og Østeuropa«, sagde Xi.

»Serbien indtager en vigtig, strategisk position«, sagde præsident Nikolic og tilføjede, at »Serbien er parat til at blive Kinas vigtigste partner, og ikke kun i området. Jeg er overbevist om, at Serbiens fremtid vil se meget anderledes ud end i dag.«

Besøgets mest dramatiske øjeblik kom, da præsidenterne Xi og Nikolic lagde en krans af hvide krysantemer på stedet for den tidligere kinesiske ambassade i Beograd, der blev bombet og ødelagt den 7. maj 1999 af et amerikansk B-2 Stealth bombefly, og tre kinesere blev dræbt.



Præsidenterne Xi Jinping og Tomislav Nikolic fra Serbien lægger krans ved stedet for den tidligere kinesiske ambassade i Beograd, der blev ødelagt af et amerikansk luftangreb i 1999. Senere lagde de to præsidenter en hjørnesteen på samme sted, hvor der skal bygges et Kinesisk Kulturcenter, og hvor de afslørede et monument for Konfucius.

At Xi lagde en krans, indikerede ikke noget ønske om hævn – tværtimod. Xi og Nikolic lagde en hjørnesteen på stedet, hvor der skal bygges et kinesisk kulturcenter, og de afslørede et

monument for Konfucius (Konfutse), såvel som også navneskilte til den nyligt navngivne Konfucius-gade og Den Serbisk-kinesiske Venskabsplads. Der findes allerede to Konfucius-institutter i Serbien, og der undervises i det kinesiske sprog i flere end 100 under- og mellemskoler. For Xi gælder Konfucius' begreb om Harmoni under Himlen for alle folkeslag og alle nationer.

Med hensyn til Serbiens bestræbelser på at tilslutte sig EU sagde Xi, at han støtter ansøgningen.

Kina og Serbien underskrev også 21 aftaler under besøget, inden for handel, infrastruktur og andre områder. Præsident Nikolic tildelte præsident Xi Serbiens højeste orden, Storordenen af Republikken Serbien. Den russiske præsident Putin fik tildelt samme orden, da han besøgte Beograd i oktober 2014.

Præsident Nikolics svigerdatter, dr. Milena Nikolic, er med i det officielle billede af præsidenterne Nikolic og Xi. I oktober 2014 havde hun fremlagt Serbiens forslag til en kanal mellem Donaufloden og Ægæerhavet – forslaget om Donau-Morava-Vardar/Axios-Ægæerhavet-vandvejen – på en konference, der blev afholdt af Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut i Tyskland. Kina har siden finansieret en foreløbig gennemførlighedsundersøgelse af projektet, men den er endnu ikke blevet offentliggjort.

Serbien er beliggende på et afgørende vigtigt punkt, der forbinder Kinas Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej. Bæltet og Vejen mødes ved den græske havn i Piræus nær Athen. I april købte Kinas Havshippingsselskab (COSCO) en aktiemajoritet i havnen i Piræus som det 21. Århundredes Maritime Silkevejs primære terminus, for kinesiske varer, der sejles til Europa. Varer, som skal til Central- og Østeuropa, vil blive transporteret med jernbane – for det meste bygget af Kina – igennem Makedonien, Serbien, Ungarn og videre derfra.

Polen: Silkevej og Ravvej

Præsident Xi rejste videre til Polen søndag, den 19. juni. I en artikel i den førende polske avis, *Rzeczpospolita*, den 17. juni, refererede Xi til Kopernikus, madame Curie og Chopin som polakker, der har ydet store bidrag til menneskehedens fremskridt, og som er meget kendte og respekterede i Kina. Han nævnte også den polske jesuiterpræst Michal Boym, der arbejdede stort set alene for at forsvare den sidste Mingkejser i 1640'erne imod Qing-invasjonen fra Manchuriet, og som også udgav værker om Asiens flora og fauna.

Xi roste Polens historiske samarbejde med Kina som en af de første nationer, der anerkendte Folkerepublikken Kina, og det første, centraleuropæiske land, der gik med i den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB, etableret af Kina). Kina og Polen er gensidigt hinandens førende handelspartnere i deres respektive områder, med en tovejshandel til en værdi af mere end \$17 mia. i 2015. Der findes fem Konfucius-institutter i Polen, og Xi sagde, at et voksende antal kinesiske universiteter underviser i det polske sprog.


Han påpegede, at Polen ligger på både den antikke Silkevej og den ligeså gamle Ravvej – således kaldet, da rav var »Nordens guld« – den nord-sydgående handelsrute fra Østersøområdet gennem Polen til Venedig, og derfra videre med skib. Han bemærkede, at flere kinesiske jernbanelinjer til Europa enten slutter i, eller passerer igennem, Polen.

Xi indikerede, at Polen forfølger en genindustrialisering, alt imens Kina søger internationalt samarbejde til distribution af »produktionskapacitet«, en henvisning til hans politik med at anvende Kinas såkaldte overskudskapacitet (i forbindelse med det økonomiske kollaps i Vesten) til at bygge industrielle produktionsfabrikker i udlandet.

Xi og præsident Andrzej Duda underskrev måske 40 aftaler og MOU'er (Forståelsesmemoranda) den 20. juni, for det meste inden for området byggeri, råmaterialer, energi, finans og videnskab. Duda sagde, at han håbede, at Polen ville blive Kinas »indgangsport til Europa« og pegede på både havnen i Gdansk og terminalerne på land for jernbaneforbindelserne.

Xi og Duda tog sammen af sted for at byde et tog, der ankom til Warszawa fra Kina, velkommen. De spiste begge polske æbler – et af de landbrugsprodukter, der nu kan eksporteres til Kina med jernbane. Den polske godstransportgruppe PKP Cargo opererer 20 tog om ugen via den Nye Silkevej mellem Polen og Kina, hvor hver tur tager 11-14 dage, hvilket er dobbelt så hurtigt som med skib, og langt billigere end med fly.



Under Xi Jinpings besøg beundrer han og den polske præsident Andrzej Duda polske æbler, der nu kan eksporteres til Kina via de Nye Silkevejestog, der forbinder Kina og Europa. 

Xi og Duda aftalte at opgradere deres relation til et »omfattende strategisk partnerskab« fra det eksisterende strategiske partnerskab, ligesom Xi og Nikolic også gjorde for Kina og Serbien.

Xi kom ikke med nogen offentlige udtalelser om Obamas militære mobilisering imod Rusland, ej heller om Polens centrale rolle i den militære inddæmning af Rusland, og heller ikke om den ekstreme fare for en konflikt, der kunne føre til en global atomkrig. I sin artikel i *Rzeczpospolita* forud for sit besøg sluttede Xi med følgende: »Kina og Europa har behov for at følge tidstendensen for fred, udvikling og win-win-samarbejde. Vi bør intensivere strategisk samarbejde, øge kommunikation om og koordination af internationale anliggender og bidrage til opbyggelsen af en ny type internationale relationer, der udviser win-win samarbejde og et fællesskab for en fælles fremtid for hele menneskeheden.«

Usbekistan og SCO

I skrivende stund, den 21. juni, er Xi rejst videre til Usbekistan i Centralasien til et statsbesøg, på invitation fra præsident Islam Karimov, før han deltager i SCO-topmødet i Tasjkent den 23.-24. Ud over at mødes med regeringsledere vil Xi tale for Usbekistans Senat og Lovgivende Kammer, de to huse i Oliy Majlis.

SCO-topmødet vil officielt acceptere både Indien og Pakistan som nye SCO-medlemmer, der nu omfatter Rusland, Kina og fire af de fem centralasiatiske nationer – Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan og Kasakhstan. Tilføjelsen af de to sydasiatiske nationer vil betyde, at 60 % af Eurasien vil samarbejde gennem SCO omkring både strategiske og økonomiske spørgsmål. Der er bekymringer, der går på, at spændingerne og de lejlighedsvis fjendtligheder mellem Indien og Pakistan kunne underminere niveauet af gensidig politisk tillid inden for SCO, men begge nationer er ivrige efter at tilslutte sig. Det bredere samarbejde inden for SCO kunne i realiteten bidrage til løsning af nogle af stridsspørgsmålene mellem Indien og Pakistan.

Iran, der i øjeblikket er observatør i SCO, forventes at blive optaget som medlem i nærmeste fremtid.

Samarbejde mellem SCO og den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), som omfatter Rusland, Belarus, Kasakhstan, Armenien og Kirgisistan, giver et yderligere grundlag for præsident Putins opfordring på det nyligt afholdte Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum om et »Stor-Eurasien«, der potentielt omfatter alle de eurasiske nationer, inklusive, understregede Putin, nationerne i den Europæiske Union.

Dette er visionen for fremtiden, baseret på gensidig udvikling, både fysisk og kulturelt, og som må opnås, hvis den

fremstormende, geopolitiske krig skal forhindres.

Titelfoto: Præsidenterne Xi og Nikolic besøger Serbiens Smerdervo-stålværk, som er blevet købt af et kinesisk selskab, og dermed reddet fra sandsynlig lukning og arbejdsløshed for værkets 5000 arbejdere.

Det russiske parlament udsteder en advarsel mod NATO's militære opbygning

24. juni 2016 – Den russiske Statsduma, det russiske parlaments underhus, vedtog i går et forslag, der advarede NATO om, at dens forstærkninger i Østeuropa risikerer at levere gnisten til en ny Kold Krig, og at den vil tilskynde Moskva og hendes allierede til at anskue området som et mål for gengældelse, rapporterer *Newsweek* i går med reference til TASS. Parlamentsmedlemmer kaldte planer for yderligere NATO-udvidelse for "en farlig tendens, hvis hensigt synes at være, ikke forsvar, men at føre en ny Kold Krig."

"I et scenarie, hvor NATO's lederskab forsøger at retfærdiggøre alliansens eksistens ved at brygge en konfrontation med Rusland sammen, finder medlemmer af Statsdumaen det nødvendigt at forene kræfterne med kolleger i udlandet for at overvinde farlige tendenser, der er i stand til at forårsage en politisk og væbnet konfrontation", lyder erklæringen.

Amerikansk missilforsvar i Østeuropa: Hvordan Rusland vil respondere

D. 17. maj, 2016 – Under ovenstående overskrift udgav RT International i går en betydningsfuld artikel, der bredt kortlægger den russiske reaktion på NATO-provokationerne med indvielsen af den rumænske Aegis* landfacilitet den 12. maj, fulgt den følgende dag, den 13. maj, af første spadestik til den polske Aegis landfacilitet, der er programsat til at blive operationel i 2018. De mest prominente af de citerede reaktioner, der tilsammen peger på den kendsgerning, at Rusland vil respondere asymmetrisk og uforudsigeligt, inkluderer:

– Præsident Vladimir Putin: "Nu, efter deployeringen af disse antimissil system-elementer, vil vi blive tvunget til at tænke over neutralisering af udviklingen af trusler mod Ruslands sikkerhed."

– Maria Zakharova, udenrigsministeriets talskvinde: "Hvad vi ser fra vore vestlige partnere kan ikke kaldes et forræderi, fordi et forræderi kun er muligt fra ens nære venner. Det var forbryderiske skridt – krænkelser af aftaler...Idet vi ser hvordan denne situation udvikler sig, forbeholder vi os selvfølgelig retten til at respondere."

– Mikhail Ulyanov (udenrigsministeriet direktør for våbenkontrol): RT omformulerer Ulyanov, idet der siges, at "i teorien forventes det rumænske missilforsvarskompleks i sig selv ikke at udgøre en trussel imod den strategiske balance. Det er imidlertid umuligt at klarlægge hvornår USA og NATO vil mene, at sikkerhedsniveauet i Europa er 'tilstrækkeligt'." Så citeres Ulyanov direkte: "I dag er basen i Rumænien blevet

bragt til operationelt beredskab; i morgen vil grundstenen blive lagt for konstruktionen af en tilsvarende base i Polen. Og så er der skibene, der bevæger sig frit omkring på havene, inklusiv i Sortehavet, Barentshavet og det Baltiske Hav. Og USA har afslået at diskutere enhver begrænsning.”

– Viktor Murakhovsky (medlem af den russiske føderation rådsforsamlings militær-industrielle kommission): ”For indeværende er Aegis landfaciliteten i Rumænien... ikke fysisk eller teknisk i stand til at afskære vore europæisk-baserede ICMS’s. Men Blok 2A-modificeringen er lige om hjørnet...Blok 2A-missiler kunne, i det mindste i teorien, udgøre en trussel mod potentialet af missiler i europæisk Rusland.” Han udkaster ideen om, at Rusland trækker sig ud af INF traktaten, og placerer missiler i det vestlige Rusland på grænsen til Europa. ”Jeg husker særdeles godt de massive anti-amerikanske demonstrationer, der fandt sted i Vesten på det tidspunkt, hvor traktaten blev forhandlet. Det var under dette pres, at Washington gik med til traktaten. Og grunden til protesterne var meget enkel: det er ikke behageligt at leve i bevidstheden om, at man befinder sig i nogens sigtekorn. I dag er det måske på tide at minde Washingtons østeuropæiske allierede om denne kendsgerning.”

* Systemet bliver det første landbaserede element Phase II af det såkaldte europæiske Phased Adaptive Approach missilforsvarssystem og vil blive udstyret med SM-3 Block IB interceptor-missiler. Phase III kommer i 2018 med konstruktionen af det andet Landbaserede Aegis-anlæg i Polen, med Block IIA versionen af SM-3-missilet, som også vil være om bord på skibe fra den amerikanske flåde, der kan transportere BMD (Ballistic Missile Defense).

EIR intervenserer i NATO-konference i København

18. marts 2016 – »Fra Wales til Warszawa: at transformere NATO i et uforudsigeligt sikkerhedsmiljø«, lød titlen på den konference, som det danske Udenrigsministerium og den britiske og polske ambassade i dag var vært for. Titlen refererer til NATO-topmødet 2014 i Wales, Storbritannien, samt det forestående topmøde 8.-9. juli i Warszawa, Polen. Effekten af de forholdsregler, som der vil blive stillet krav om under konferencen, vil være at intensivere NATO's konfrontationskurs, især imod Rusland.

Mødets præmis var, at NATO må være mere forberedt i sin tredje, nuværende fase. Disse karakteriseredes som: Fase 1: den Kolde Krig efter Anden Verdenskrig; Fase 2: indskrænkningen af NATO-styrker efter Sovjetunionens sammenbrud; og, Fase 3: den uforudsigelige trussel fra øst – fra Rusland – der begyndte for to år siden efter den »russiske aggression« i Ukraine/Krim, og som inkluderer den russiske offensiv i Syrien og truslen fra syd – opkomsten af Daesh/Islamisk Stat, så vel som også andre trusler, som den førende, britiske taler kaldte »dragerne« (med reference til Kong Arthurs riddere), en vending, der blev gentaget mange gange under konferencen.

Der var en masse snak om at opbygge en troværdig »afskrækkelse« og om den politiske vilje til at anvende den, om nødvendigt; permanent fortsættende adaptation til uforudsigelige, farlige udfordringer; 360 graders årvågenhed over for trusler fra alle sider, osv.

EIR fik mulighed for at stille det første af to spørgsmål til panelet af hovedtalere: den danske udenrigsminister Kristian Jensen, Storbritanniens permanente repræsentant i NATO Sir Adam Thomsen, samt generalmajor Romuald Ratajczak fra Polens

Nationale Sikkerhedsbureau.

EIR (præsenterer sig): »Jeg må sige, at jeg er uenig i nogle af antagelserne. I taler om den »russiske fortælling« [Kristian Jensens vending om russiske påstande om, at NATO's handlinger er i færd med at føre til konfrontation og krig]. Spørgsmålet er, hvornår er NATO's opbygning af beredskab i realiteten en provokation, en forøgelse af ustabiliteten? For eksempel taler man om, at USA's beslutning om at firedoble forsvarsbudgettet langs den russiske grænse, forøger faren for atomkrig.

På den anden side har vi nu en mulighed, med fredsforhandlingerne i Syrien, hvor USA og Rusland arbejder sammen, og hvor vi har sagt, at der må være et økonomisk element. Hvis USA, Rusland og Kina arbejdede sammen om at opbygge en Marshallplan for Mellemosten, så ville det være en kongevej til både at reducere spændingerne mellem USA og Rusland, og til på samme tid at opbygge stabilitet i Mellemosten. Uden denne økonomiske komponent vil dette ikke findes der.«

Udenrigsminister Kristian Jensen: (parafrase) Han støtter USA's beslutning om at firedoble budgettet for det europæiske område. Ikke for at forøge spændingen, men som en konkret respons til et konkret skift i Ruslands holdning. Rusland tog NATO's beslutning dette forår om at udvide NATO som en aggression, hvilket det ikke er. Ethvert land har ret til at vælge, om det ønsker at tilslutte sig NATO. Jeg er enig i, at vi må se på, hvordan samfund kan opbygges efter en krig. Danmark er meget involveret i Irak og Syrien, hvor vi har skubbet Daesh (IS) tilbage.

Storbritanniens NATO-repræsentant Sit Adam Thomsen: (parafrase) 1. Vi bør engagere Rusland, hvor vi kan – Iran-aftalen, den potentielle aftale i Syrien. 2. Hvis Rusland ikke længere respekterer de europæiske sikkerhedsregler, er det klogt at være forberedt, hvis dette brud skulle blive brugt

imod én. 3. NATO's planlagte respons i øst er så let, som den kan være, når man konfronteres med Rusland, der sender signaler som at overflyve Bornholm [som Kristian Jensen sagde, angiveligt fandt sted under mødet, hvor hele den danske politiske klasse var til stede]; når man konfronteres med Ruslands overvældende evne til at mønstre styrker, som 80.000 tropper, inden for 72 timer, i sammenligning med 1.500 NATO-tropper i en forstærket troppetilstedeværelse. Rusland føler sig muligvis provokeret, men er det rimeligt?

Generalmajor Romuald Ratajczak, Polen: (parafrase) Vi ønsker i høj grad det Europæiske Forsikringsinitiativ (USA's foreslåede forøgelse). Han ønskede også den amerikanske hær forud anbragte lager i Østeuropa. Han ønsker at afsløre propagandaen om, at NATO skulle have aftalt, ikke at deployere langs den østlige front. Dette blev betinget af »indtil situationen ændrer sig«, med et citat fra Rusland/Nato stiftelsesdokumentet, »i det nuværende og fremtidigt overskuelige sikkerhedsmiljø«, og forstærkninger, snarere end en permanent udstationering, er ikke udelukket.

Der er meget mere at sige fra konferencen, men dokumentation vil blive overgivet til EIR's relevante militære reportere.

Foto: Danmarks udenrigsminister Kristian Jensen her sammen med bl.a. Polens ambassadør i Danmark, Henryka Moscicka-Dendys.

NATO's øverstbefalende i

Europa, gen. Breedlove, ønsker at flytte en permanent panserbrigade til Europa

7. marts, 2016 – General Philip Breedlove, øverstbefalende for NATO's og USA's kommando i Europa (EUCOM), ønsker, at der atter kommer en panserbrigade i Europa. Under sin beretning for den amerikanske Kongres i sidste uge kom Breedlove med hentydninger til dette, men uddybede det ikke på daværende tidspunkt. I dagens rapport fra *Defense News* fremsætter en forsvarsfunktionær, der er bekendt med planerne, men som ikke nævnes ved navn, at Breedlove diskuterede sit forslag med topfolk i Pentagon, mens han var i Washington i sidste uge. En sådan forøgelse vil komme oveni den rotationsstyrke af brigadestørrelse i Østeuropa, som er et led i USA's militære oprustning i det østlige Europa og Baltikum, til \$3,4 mia. Den unavngivne funktionær sagde, "De er ved at undersøge, hvordan de kan forøge de permanente militære styrker i Europa. De prøver at finde ud af, 'hvor meget behøver vi, og hvor skal det komme fra?'"

Ikke overraskende er der bureaukratiske forhindringer i vejen, hvilket betyder, at det kan tage måneder, eller mere, før et sådant skridt kan tages. Internt i Pentagon vil spørgsmålet udløse en budgetkamp over, hvem – eller hvilken konto –, der skal betale forøgelsen. Og i Europa vil det kræve godkendelse fra de allierede og en aftale med en værtsnation. Og for USA drejer spørgsmålet sig om, hvorvidt denne brigade skal stationeres i Tyskland, der betragtes som et sikkert bagland, eller i Polen, hvor den kunne være sårbar overfor et russisk førsteangreb.

NATO vedtager militær oprustning i Østeuropa

10. februar 2016 – Ved NATO's forsvarsministermøde i dag i Bruxelles vedtoges planerne for en militær oprustning i alliancens østlige medlemsstater, især i de Baltiske Stater (Estland, Letland, Litauen) og i Polen. Den militære opbygning vil tage form af yderligere roterende styrker fra USA og andre lande, med opbakning fra NATO's hurtige responsstyrke bestående af 40.000 troper. Den forstærkede, fremskudte tilstedeværelse vil blive »multinational for at gøre det klart, at et angreb på ét medlem er et angreb på alle allierede, og at alliancen som helhed vil respondere«, sagde NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg iflg. erklæring, udstedt af NATO. »Den vil blive roterende og støttet af et øvelsesprogram; og den vil blive komplementeret af den nødvendige logistik og infrastruktur for at støtte den fremrykkede opstilling og fremme hurtig forstærkning.«

Ifølge en Reuters-rapport forudser planen tilstedeværelsen af yderligere 1.000 NATO-tropper i hvert af seks lande: de tre baltiske lande, Polen, Rumænien og Bulgarien, for at imødegå den angivelige trussel fra Rusland. Ifølge budgetplanen, der blev udgivet af Obamaregeringen i går, vil omkring 5.000 af disse tropper være amerikanske.

»Rusland er en trussel«, erklærede den litauiske forsvarsminister Jouzas Olekas. »Det er Moskvas handlinger i Krim, deres støtte til separatister i Ukraine og deres snapøvelser, der bekymrer os.« 1.000 tropper vil imidlertid bestemt ikke tilfredsstille Polens højrefløjsregering. Forespurgt, om en troppetilstedeværelse på 1.000 mand var acceptabel, svarede den polske forsvarsminister Antoni

Macierewicz, »Fra vores standpunkt er det klart for lidt.« Dette forventes at blive emne for »vanskelige forhandlinger« ved NATO-topmødet i Warszawa til juli.

NATO-generalsekretær Stoltenberg sagde, at han ville mødes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved Sikkerhedskonferencen i München senere på ugen. »Vi mener, at, især, når tiderne er vanskelige, som de er nu, så er det endnu vigtigere, at vi har en politisk dialog og åbne kanaler mellem NATO og Rusland«, sagde han.

Foto: NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg (midten) stiller op med forsvarsministre under et NATO-forsvarsministtermøde i alliancens hovedkvarter i Bruxelles, Belgien, 10. februar 2016.

NATO-forsvarsministre forventes at godkende militær ekspansion i Polen og Baltikum

6. februar 2016 – NATO-forsvarsministre forventes at godkende planer om at deployere flere tropper i Polen og de Baltiske Stater under deres møde i Bruxelles i næste uge. Dette kommer i kølvandet på den amerikanske forsvarsminister Ashton Carters meddelelse den 2. feb. om, at USA ville fordoble sit buget for

militærstyrker i Østeuropa. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg hilste Carters plan velkommen og sagde, det ville betyde »flere tropper i alliansens østlige del ... en fremskudt opstilling af udstyr, tanks, pansrede vogne ... flere øvelser og mere investering i infrastruktur«. Antallet af amerikanske tropper, der flytter rundt i Østeuropa, forventes at stige fra omkring 600 i dag til omkring 4.000. En amerikansk embedsmand sagde til *Wall Street Journal*, at Obamaregeringen håber, at dens eksempel vil anspore andre NATO-medlemmer til at sende flere tropper til Østeuropa.

Ifølge nyhedsrapporteringer mødtes NATO-embedsmænd i Bruxelles i går for at begynde at sammensætte pakken, der forventes at inkludere et netværk af små, østlige poster, roterende styrker, regelmæssige krigsspil og lagerudstyr, klart til en hurtig responsstyrke, iflg. *Reuters*. Det inkluderer ikke permanente baser, som den polske højrefløjsregering har krævet, eftersom USA, Tyskland og Storbritannien er imod at krænke NATO-Ruslands-Akten fra 1997[1]. Det er ikke desto mindre planen, at disse roterende styrker skal være til stede i Østeuropa på ubestemt tid, og således opfatter russerne den planlagte deployering. »Som vi hører disse meddelelser fra USA, så skaber alt dette grundlag for at rulle militære planer imod Rusland ud og tage reelle, praktiske skridt til at fremrykke militær infrastruktur tættere til Ruslands grænser«, sagde talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova den 4. feb.

[1] Til eftertanke: Indledningen til Akten fra 1997: Grundlæggende Akt om gensidige forbindelser, samarbejde og sikkerhed mellem NATO og Den Russiske Føderation blev undertegnet i Paris, Frankrig.

The North Atlantic Treaty Organisation og dens medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, i det følgende benævnt NATO og Rusland, vil, baseret på et

varigt politisk tilsagn på højeste politiske niveau, sammen bygge en varig og altomfattende fred i det euro-atlantiske område på principperne om demokrati og kooperativ sikkerhed. NATO og Rusland anser ikke hinanden som modstandere. De deler målet om at overvinde levn fra tidligere konfrontation og konkurrence, og om at styrke den gensidige tillid og det gensidige samarbejde. Den nuværende lov bekræfter □□NATO's og Ruslands beslutning om at give konkret indhold til deres fælles forpligtelse til at opbygge et stabilt, fredeligt og udelt Europa, helt og frit, til gavn for alle dets folk. At denne forpligtelse indgås på højeste politiske niveau markerer indledningen af et fundamentalt nyt forhold mellem NATO og Rusland. De har, på grundlag af fælles interesse, gensidighed og gennemsigtighed, til hensigt at udvikle et stærkt, stabilt og varigt partnerskab. Loven definerer mål og mekanisme for konsultation, samarbejde, fælles beslutningstagning og fælles indsats, der vil udgøre kernen i de gensidige forbindelser mellem NATO og Rusland. (-red.)

Foto: USA's forsvarsminister Ashton Carter annoncerer det nye forsvarsbudget 2. februar 2016.

Nyt regionalt NATO-hovedkvarter i Rumænien; Inddæmningen af Rusland fortsætter

2. sept. 2015 – I denne uge begyndte den nye NATO Sydøstlige Multinationale Division at operere i Bukarest, det første af fem regionale NATO-centre, der vil være operationelle ved

årets slutning. Den rumænske facilitet, der åbnede den 31. august, skal være kommando- og kontrolcenter. Den næste bliver Litauen og Polen (tungt udstyr), efterfulgt af yderligere to. Ifølge nyhedsrapporteringer fra *Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung*, har NATO skruet tempoet i vejret mht. at omringe Rusland med militærbaser – som er krigsprovokerende.

Den tyske avis giver detaljer fra *Baltic News Network*. En artikel fra *BNN* i går rapporterer, at NATO har planlagt baser i Letland, Litauen, Estland, Rumænien og Polen.

»NATO har planlagt at diskutere dette initiativ mere detaljeret under NATO-topmødet i Wales den 5. og 6. september. Disse baser vil blive brugt til logistik, rekognoscering og planlægning af missioner, og vil have permanente, multinationale stabe på mellem 300 og 600 ansatte pr. base«,

Sagde Rumæniens *Business Review*, idet de citerede en unavngiven kilde. For desuden at prale med, hvordan USA beskytter sine allierede,

»har Pentagon deployeret to MQ-1 Predator langtrækkende, ubemandede overvågningsdroner og 70 flyfolk til Letland på en uddannelsesmission, sagde det amerikanske Forsvarsministerium«,

rapporterede *Russia Today* i går.

BNN-artiklen fortsatte med at bemærke, at ud over baser, har NATO også

»planlagt at etablere en hurtig reaktionsstyrke på omkring 4.000 soldater. Disse styrker ville blive sendt til en kriseregion inden for syv dage, som det rapporteres af kilden.«

Avisen rapporterede også, at NATO-medlemsstater er nået til enighed mht. et hemmeligt program.

»I dette 20-sider lange dokument nævnes Rusland som 'en

trussel til euro-atlantisk sikkerhed'.«

NATO's nye Sydøstlige Multinationale Division i Bukarest vil koordinere med NATO's operationer i Rumænien og Bulgarien, iflg. dagens Rumania-Insider.com

»Henved 280 stabsmedlemmer vil arbejde i dette center, inkl. 75 fra andre NATO-medlemsstater. Rumæniens Dacica 1. Infanteridivision har overgivet kommandoen til den Sydøstlige Multinationale Division«

den 31. august.

**Stop 3. Verdenskrig:
Ruslands generalstabschef
Gerasimov: Atomvåbenfri NATO-
lande,
der er vært for NATO's BMD,**

har gjort sig selv til mål

18. apr. 2015 – I en tale til den 4. Moskva-konference for International Sikkerhed den 16. april advarede den russiske generalstabschef, gen. Valeriy Gerasimov, om, at lande, der er værtsnationer for komponenter af USA/NATO's missilforsvarssystem, risikerer at blive mål.

»Atomvåbenfri magter, hvor der installeres missilforsvarsinstallationer, er blevet genstand for førsteprioritetsrespons«,

sagde han, idet han specifikt henviste til Polen og Rumænien. Gerasimov sagde til konferencen, at NATO's opstilling af missilforsvar var

»endnu en afgørende militær trussel mod den Russiske Føderation og udgør et voksende problem for bevarelsen af den strategiske stabilitet i verden«, og at dette af Rusland ses som »endnu et skridt fra USA's og dets allieredes side for at ødelægge det nuværende, internationale sikkerhedssystem i dets stræben efter verdensdominans«.

Gerasimov kaldte NATO's BMD-systemer, som er i færd med at blive bygget i Polen og Rumænien, for

»et brud fra USA's side på en af de vigtigste aftaler, der sikrer stabilitet i Europa, Traktaten om Mellemdistance-atomstyrker (INF)«.

Dette refererer direkte til de anvendte MK41 vertikale affyringssystemer, der udgør en del af de rumænske og polske installationer. MK41-systemet er det samme som det, der installeres på det amerikanske søværns missilforsvarsskibe, og skibsversionen kan affyre enten SM-3 interceptor-missiler, eller Tomahawk krydsermissiler, selv om hverken USA eller NATO, så vidt vides, har foreslået, at Tomahawks skulle installeres på de landbaserede BMD-anlæg.

Gerasimov bemærkede også NATO-øvelsernes anti-russiske karakter.

»Hvis øvelserne i tidligere år fokuserede på krisestyring og kontraterror, så er prioriteten i dag blevet løsningen af spørgsmål gennem en militær konfrontation med en konventionel fjende, der er let at gætte: den Russiske Føderation«, sagde han.

NATO blev, ikke overraskende, fornærmet over Gerasimovs bemærkninger, og ligeledes over bemærkninger fra forsvarsminister Sergei Shoigu, der var på talerstolen forud for Gerasimov. Generalløjtnant Darryl Roberson, kommandør af USA's 3. Luftvåben med hovedkvarter i Ramstein, Tyskland, sagde til *Wall Street Journal*, at han ikke var »bevidst« om, at NATO skulle praktisere anvendelse af taktiske atomvåben. Derudover hævdede han, at rotationerne af USA's F-15 og A-10 ind i Østeuropa var planlagt, før Ukraine-krisen begyndte.

»Jeg forventer ikke, at russerne tror på det, men det er sandt«, sagde han.

Talskvinde for NATO, Oana Lungescu, udstedte også en erklæring den 16. april i kølvandet på Shoigu-Gerasimov-bemærkningerne, hvor hun gentog NATO's erklæring om, at dets BMD-system ikke er en trussel mod Rusland.

»Formålet med NATO's missilforsvar er at forsvare vore europæiske allierede imod de voksende trusler, som udgøres af spredningen af ballistiske missiler. Aftalerammen om Iran ændrer ikke noget ved dette.«

For det andet benægtede hun, at NATO's atomvåben er i færd med at blive rykket tættere på Rusland, som Shoigu havde anklaget – men hun kunne godt have indrømmet, at fly, der kan medføre atomvåben, er i færd med at blive flyttet ind i Polen og Baltikum. Hun klagede også over, at Rusland optrapper sin atomvåbenretorik; og hun erklærede, at NATO var en forsvarsalliance, der responderer til russiske handlinger.

Foto: Den russiske generalstabschef, general Valeriy Gerasimov, under den 4. Moskva-konference for International Sikkerhed.

Grækenland går foran hele Europa: Putin og Tsipras bringer russisk-græske relationer til nye højder i Moskva-møde – BRIKS!

8. april 2015 – Grækenland og Rusland har indgået aftale om at bringe de politiske og økonomiske relationer til et nyt niveau i kølvandet på bilaterale møder i Moskva mellem den besøgende græske premierminister Alexis Tsipras og den russiske præsident Vladimir Putin. Drøftelserne var centreret omkring økonomisk samarbejde, især inden for energi- og infrastrukturområdet. Den varme atmosfære og drøftelserne om samarbejde på alle niveauer står i skarp kontrast til EU's anti-russiske politik og markerer endnu et skridt i Grækenlands proces frem mod *de facto* at blive integreret i BRIKS-systemet.

Tre aftaler blev underskrevet, af hvilke den ene drejer sig om samarbejde mellem Grækenland og Rusland i 2015, inklusive handel og finansiering. Den anden aftale er en erklæring, der mindes 70-året for afslutningen af Anden Verdenskrig, og en

tredje aftale var et memorandum, der erklærer 2016 for »Året for Grækenland og Rusland, og Året for Rusland og Grækenland«, med forskellige kulturelle begivenheder og initiativer om samarbejde.

Under pressekonferencen adresserede begge ledere krisen i Europa, forårsaget af situationen i Ukraine. Tsipras opfordrede indtrængende til et stop for sanktioneerne mod Rusland og sagde: »For at komme ud af denne dybe krise må vi lægge denne ondskabsfulde cyklus med sanktioner bag os.«

Som modargument til de vestlige propagandaløgne om, at den russiske præsident bruger Grækenland imod EU, sagde Putin: »Om mytologi og trojanske heste osv.: Spørgsmålet ville være relevant, hvis det var mig, der gik til Athen«, svarede Putin en reporter, der spurgte til EU's frygt. »Vi tvinger ikke nogen til at gøre noget som helst. Vi vil ikke bruge noget som helst inden for EU til at løse, på en fragmenteret måde, spørgsmålet om at forbedre relationerne med den europæiske blok som helhed«, fortsatte Putin.

Af årsager, som han indikerede i sin erklæring, meddelte Putin, at han ikke ville gøre Grækenland til en undtagelse i Ruslands embargo mod fødevarerimport fra EU og sagde, at sanktioner ikke kan løftes for blot et enkelt land.

Desuden sagde Putin, at den græske side ikke tilnærmede sig Rusland for finansiel hjælp.

Energi var et hovedemne i drøftelserne, især den foreslåede Turkish Stream-gasledning fra Rusland til Tyrkiet og herfra videre til Øst- og Centraleuropa. »Vi har naturligvis drøftet udsigterne til en virkeliggørelse af det store infrastrukturprojekt, som vi kalder Turkish Stream – et hovedprojekt for transport af russisk gas til Balkan, muligvis til Italien, og til landene i Centraleuropa«, sagde Putin under pressekonferencen.

»Denne nye rute vil opfylde europæernes behov for brændsel og

vil give Grækenland mulighed for at blive et af hovedcentrene for distribution af energi, og kunne være med til at tiltrække betydelige investeringer i den græske økonomi», sagde Putin og tilføjede, at Grækenland årligt kunne tjene hundreder af millioner euro fra gastransit.

Tsipras på sin side sagde, at Athen er interesseret i at tiltrække investeringer i konstruktion af gasledningerne på sit territorium, til håndteringen af gassen, der kommer gennem Turkish Stream.

Tsipras blev ledsaget af den græske energiminister, Panagiotis Lafazanis, der var i Moskva for mindre end to uger siden, og desuden af sin udenrigsminister, Nikos Kotzias.

Kotzias fløj direkte til Moskva fra et møde i Budapest mellem udenrigsministrene i Ungarn, Serbien, Tyrkiet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (F.Y.R.O.M.), hvor de underskrev en politisk hensigtserklæring til støtte for Turkish Stream-gasledningen. Man aftalte at holde fremtidige møder for at drøfte detaljerne i foretagendet. Det næste ministermøde forventes at blive i juli måned, men bilaterale forhandlinger vil begynde tidligere. (Det bør bemærkes, at fire ud af fem lande, der deltog i Budapest-mødet, nemlig Ungarn, Grækenland, Serbien og F.Y.R.O.M., er en del af »Kina-Europa Land-og-Hav Ekspreslinjen«. Dette projekt er sponsoreret af Kina for at udvikle en transportkorridor fra den græske havn i Piræus, og ind i Centraleuropa, gennem disse fire lande.)

Den 9. april er endnu en fuldt besat dag for Tsipras, hvor han skal holde møder med formanden for Statsdumaen, Sergei Naryshkin, den russiske premierminister Dmitry Medvedev og Patriark Kirill for Moskva og hele Rusland.

Foto: Kort over den planlagte rute for den nye, Turkish Stream-gasledning gennem Tyrkiet og videre til Grækenland.

Putin meddelte i dec. 2014, at Rusland havde stoppet alle planer om South Stream-gasledningen, også vist på kortet, pga. af blokering fra Bulgarien/EU.

USA og NATO er aktivt i færd med at organisere og uddanne en nazistisk bevægelse over hele Centraleuropa

7. april 2015 – Ukraine er måske det mest åbenbare tilfælde af, at USA og NATO åbenlyst promoverer, bevæbner og uddanner åbenlyst nazistiske, paramilitære grupper som en del af deres krigsprovokationer mod Rusland. Men den samme udvikling er i gang i Polen, Litauen, Letland og andre centraleuropæiske lande.

Fox News rapporterede den 6. april, at regeringen i Polen aktivt er i færd med at rekruttere og uddanne henved 120 paramilitære grupper, med titusindvis af medlemmer, for at forsvare landet mod en angiveligt kommende »russisk invasion«.

Polen har også været det sted, hvor ukrainske Bandera-tilhængere er blevet uddannet, som russerne gentagne gange har hævdet. Og den polske regering har netop meddelt, at den vil bygge 35 til 50 meter høje vagttårne hele vejen langs den 200 km lange grænse mod den russiske enklave Kaliningrad – et projekt, der for 75 % 's vedkommende finansieres af EU.

Se også: [Ukrainsk indenrigsminister takker Victoria Nuland for at få yankeer til at komme og uddanne nazistisk nationalgarde](#)

Foto: USA vil i dette forår uddanne den Ukrainske Nationalgarde

Fra LaRouche-bevægelsen 6.

mrs. 2015:

Et opgør lurer over græsk gælds bombe og NATO-krig mod Rusland

Torsdag accelererede Den europæiske Centralbank tidsplanen for et opgør med Grækenland over den faktiske bankerot af hele det transatlantiske finanssystem. Samtidig har NATO's provokationer i Sortehavet og Det baltiske Hav sat faren for en ukontrollerbar krig i hjertet af Eurasien på en tilsvarende hurtig fremspoling. De to mønstre er ikke uden forbindelse, men er derimod en refleksion af impulsen fra ledende britiske fraktioner til at fremprovokere, hvad de i deres vanvid tror, kunne blive en krig, der var afgrænset til det eurasiske territorium – med de førende BRIKS-nationer Rusland, Kina og Indien som mål.

På ECB's bestyrelsesmøde torsdag rullede Mario Draghi frem med bankens [svindel med kvantitativ lempelse](#) til \$1,2 billion, der vil begynde mandag med opkøb af dårlige værdipapirer til €60 mia. fra de store, europæiske banker.

Programmet for kvantitativ lempelse vil ekskludere Grækenland og Cypern, og ECB-bestyrelsen afviste at tillade Grækenland at trykke nye statsobligationer for at bevare kapitaliseringen af de store, græske banker. Mens Eurozonens finansministre enedes

med Grækenland om en fire måneders udsættelse, så satser ECB tydeligvis på et kortfristet opgør – i det håb, at Grækenland vil give efter.

Torsdag understregede Lyndon LaRouche, at der ikke er nogen udvej for Grækenland, eller noget land i Europa, så længe man beholder et bjerg af ubetalelig gæld på bøgerne. Så dette er et opgør i Europa, og resultatet vil omgående ramme Wall Street også. Mandag mødes Eurozonens finansministre igen for at overveje det græske forslag om en fire måneders periode, i hvilken detaljerne i en gældskonference, og afslutningen på den folkemorderiske nedskæringspolitik, kan udarbejdes.

Opgøret med det britiske, transatlantiske systems bankerot er drivkraften bag krigsfremstødet. Fire NATO-krigsskibe sejlede ind i Sortehavet torsdag til øvelser. Rusland meddelte, at det vil gennemføre flyveøvelser i det samme område, og 2.000 russiske tropper er også engageret i øvelser nær den ukrainske grænse.

Det britiske House of Lords havde udgivet en ny, såkaldt omfattende undersøgelse af krisen i Ukraine, der gav Putin og Rusland al skylden. Briternes spil er endnu engang en krig mod Rusland, denne gang ved at bruge USA, under præsident Obama, som de tåber, der skal engageres i en udslettelseskrig mod Moskva.

Mordet på Nemtsov giver stadig genlyd, men med flere stemmer, der tilslutter sig [LaRouche](#) i fordømmelsen

En fremtrædende græsk strategisk analytiker, Ilias Iliopoulos, har skrevet, at mordet på Nemtsov var vestlige kræfters værk, der arbejder for at få Putin fjernet, og han nævnte Obamas forhenværende ambassadør til Rusland, Micheal McFaul, sammen med [Victoria Nuland](#), som de sandsynlige arkitekter af operationen.

Formanden for den russiske Duma gjorde det i et interview med russisk Tv torsdag klart, at de folk, der i Vesten hævder, at

»Rusland er isoleret«, er afkoblet fra virkeligheden. Rusland er en kernespieler i den nye, fremvoksende BRIKS-alliance, der allerede repræsenterer 42 procent af verdens befolkning, og 27 procent af virkelige, global rigdom. Det kan næppe kaldes »isolation«. I en tale midt på ugen til lederne af det russiske Indenrigsministerium gjorde Putin det klart, at Rusland vil tilbagevise de operationer, der køres under den »farvede revolution«. I samme åndedrag fordømte han mordet på Nemtsov som en del af angrebet på Rusland.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget denne uge, så kræver disse krisevilkår modige handlinger for at undgå krig. Obama og Nuland må fjernes fra embedet nu. Netanyahu og hans saudiske alliance om hundrede års religionskrige i den islamiske verden, må afsløres som det britiske program for befolkningsreduktion, det er, og omgående knuses. USA må bringes ind i BRIKS' nye paradigme. Den proces starter med en genindførelse af Glass/Steagall-loven og konkursbehandling af Wall Street; lanceringen af programmer for højteknologisk, kapitalintensiv infrastruktur og jobskabelse, gennem store mængder statslig kredit; og etablering af en Nationalbank efter Hamiltons principper for at drive processen fremad.

Der er ingen tricks eller fif, som vil virke. Kun disse forholdsregler kan med sikkerhed afvende et styrtdyk ud i en krig i Eurasien, der aldrig vil blive begrænset, men som vil, som [russiske militære ledere](#) gentagne gange har advaret om i de seneste dage, føre til en fuldt optrappet, termonuklear krig.

Titelfoto: NATO

EIR: Gorbatsjovs advarsel: Konflikt mellem USA og Rusland ville uundgåeligt blive atomar

11. jan. 2015 – Mikhail Gorbatsjov, Sovjetunionens sidste leder, advarede i et interview, publiceret i *Der Spiegel* den 9. jan., om, at konfrontationen mellem USA og Rusland over Ukraine kunne føre til en storkrig.

»En sådan krig ville i dag uundgåeligt blive til en atomkrig. Hvis der er nogen, hvis mod svigter pga. den forbitrede atmosfære, vil vi ikke overleve det kommende år«, sagde han. »Jeg siger ikke dette henkastet. Dette er virkelig af den største betydning for mig«.

Dette er blot den seneste af Gorbatsjovs højprofilerede advarsler om de potentielle konsekvenser af briternes og NATO's politik over for Rusland – der for nylig har fundet genklang hos toppolitikere i Tyskland, Frankrig og Italien.

Gorbatsjov fordømte »tabet af tillid« mellem Rusland og Vesten som værende »katastrofal« og sagde, at båndene må »tøs op«. Gorbatsjov anklagede Vesten og NATO for at ødelægge Europas sikkerhedsstruktur ved at udvide sin alliance. »Ingen chef i Kreml kan ignorere noget sådant«, sagde han og tilføjede, at USA ulykkeligvis har været i gang med at etablere et »mega-imperium«.

Gorbatsjov angreb også voldsomt Tysklands rolle i den aktuelle krise og mindede samtidig landet om dets egen historie.

»Det nye Tyskland vil have fingrene i alle kagedåserne. Der synes at være mange personer, der ønsker at være involveret i en ny opdeling af Europa«, sagde han. »Tyskland har

allerede forsøgt at udvide sin magtindflydelse mod Øst – i Anden Verdenskrig. Har landet virkelig brug for endnu en lektion?»

Gorbatjov fordømte også USA's sanktioner mod Rusland som »forbandet dumme og særdeles farlige«.

Gorbatjov, der i selve post-Sovjet-Rusland er blevet betragtet som et aktiv for europæiske finansgrupperinger snarere end en russisk patriot, var ikke alene om at advare om en potentiel, global katastrofe, hvis Vesten ikke trækker sig fra sit åbenlyse fremstød for regimeskift mod den russiske præsident, Vladimir Putin.

Et »advarelsskud mod Hollandes hoved«

Den franske præsident François Hollande kom med flere skarpe advarsler i sidste uge, der sagde, at en fortsættelse af vestlige sanktioner mod Rusland var en alvorlig fejltagelse og omgående burde droppes. Den 4. januar gav Hollande et interview til en fransk Tv-kanal, i hvilket han advarede om, at den russiske krise ikke er god for Europa. »Sanktioner må stoppes nu«, sagde han til den landsdækkende kanal. To dage senere gentog han samme krav om at afslutte de anti-russiske narrestreger og specifikt en afslutning af de økonomiske sanktioner, der er mindst lige så ødelæggende for Frankrig, som de er for Rusland.

Den kendsgerning, at terrorister angreb Charlie Hebdos kontorer i Paris blot tre dage senere, var, ifølge en tidligere embedsmand på regeringsniveau, et »advarelsskud mod Hollandes hoved«.

Sidste søndag (11. jan.) gav den tyske landsformand for SPD [Sigmar Gabriel] – der også er vicekansler og økonomiminister i Merkel-regeringen – et interview til *Bild am Sonntag*, hvor han krævede en afslutning på sanktionerne mod Rusland og

erklærede, at »vi bør løse Ukraine krisen og ikke tvinge Rusland i knæ«.

Selv Letlands udenrigsminister, der i øjeblikket er den roterende præsident for Den europæiske Union, stod stejlt imod yderligere provokationer mod Moskva. Udenrigsminister Edgars Rinkēvičs rapporterede, at Rusland var villig til at afholde drøftelser om Ukraine for at bringe sanktionerne til ophør. Han opfordrede indtrængende de europæiske ledere til at samles senere på måneden i Astana med præsident Putin og den ukrainske præsident Porosjenko for at færdiggøre en aftale om en arbejdsplan.

De politiske chefer for udenrigsministerierne i Rusland, Ukraine, Tyskland og Frankrig mødtes i Berlin 5. januar, efterfulgt af en telefonsamtale mellem Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov og hans tyske modpart, Frank-Walter Steinmeier. Der er planlagt et møde mellem de fire ministre den 12. januar i Berlin, og der er stadig planer om et topmøde mellem de fire statsoverhoveder for Tyskland, Frankrig, Rusland og Ukraine i Astana, Kasakhstan, en gang i januar. Den 9. jan. var præsidenten for Kasakhstan, Nursultan Nazarbayev, i Berlin, hvor han mødtes med kansler Angela Merkel for at udarbejde de endelige planer for topmødet, blandt andre presserende sager.

Selv NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, bemærkede efter terrorangrebet den 7. jan. i Paris, at NATO og Rusland har en fælles interesse i at besejre den globale terrorismes svøbe. I en tale i Bayern umiddelbart før et møde med den tyske koalitionspartner CSU's lederskab opfordrede Stoltenberg også til samarbejde med Moskva. Dette var i stærk kontrast til den krigeriske retorik fra hans forgænger som NATO-chef, Anders Fogh Rasmussen.

Den tidligere tjekkiske præsident Vaclav Klaus føjede sin røst til deres, der gør modstand mod faren for krig, ved at erklære, at det ville være »en stor, utilgivelig risiko« at

give Rusland skylden for Ukraine krisen.

Krigspartiet vil ikke trække sig

Til trods for denne modstand imod den voksende fare for generel krig, forholdt krigspartiet sig ingeniende tavs.

Den 9. januar besøgte den ukrainske premierminister Arsenij Jatsenjuk (den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nulands »vor mand Jats«) kansler Merkel i Berlin. I en fælles pressekonference med Merkel afleverede Jatsenjuk en række personlige anklager mod den russiske præsident Putin uden det mindste bevis – inklusive, at Putin skulle have beordret hackingen af den tyske regerings computere, og at han stod bag udsendelsen af »banditter« til Østukraine for at kæmpe mod Kievs regeringsstyrker.

Under denne pressekonference syntes Jatsenjuk direkte at give en undskyldning for Hitler ved at referere til befrielsen af Ukraine og Tyskland ved slutningen af Anden Verdenskrig som en sovjetisk »invasion«. Forsøg på at »forklare« bemærkningerne (som fremkom i verdensmedierne via oversættelse fra ukrainsk til tysk) talte for døve øren, efterhånden, som ægte statsmænd kom ud med kraftige udtalelser mod Jats' bemærkninger. Den tjekkiske præsident Milos Zeman angreb Jatsenjuk kraftigt som »krigens premierminister« og kom med en kyndig skelnen mellem Jatsenjuk og den ukrainske præsident Porosjenko, der har opfordret til, at statsoverhovederne ved Astana-mødet samles for at bilægge Ukraine krisen. Tyske kilder mener, at Jats' indsats var specifikt rettet mod at ødelægge ethvert fremskridt i de igangværende drøftelser mellem Lavrov og Steinmeier.

I en relateret udvikling meddelte Pentagon i sidste uge planer om at nedlukke 15 amerikanske militærbaser i Europa – på et tidspunkt, hvor den faktiske størrelse af amerikanske

militærstyrker i Europa vokser. Listen over baser, der skal lukkes, er centreret i Det forenede Kongerige og Vesteuropa, alt imens væksten helt er i Østeuropa, inklusive den planlagte udstationering af en tankbrigade til et endnu ikke afsløret sted længere mod øst.

Den største fare består i, at det stadig større svælg imellem Moskvas og Washingtons 'beretning' om Ukrainekrisen udgør en drivkraft mod krig, og at præsident Obamas fortsatte giftighed mod Putin er en afgørende faktor, der driver konfrontationen.

Rusland har gjort det klart, at oprustningen af dets strategiske styrker er rettet mod at afskrække et vestligt angreb. Pentagonstrateger ser nu i den russiske oprustning i de senere år noget, der er i færd med at skabe et farligt svælg på niveauet for europæisk sikkerhed og strategisk afskrækkelse. Ikke siden den cubanske missilkrise i 1962 har verden befundet sig så tæt på global, atomar konfrontation.

Denne artikel publiceredes første gang i EIR 16. jan. 2015 og er ikke tidligere udgivet på dansk.

Foto: Presidential Press and Information Office.

Tidligere Sovjetleder Mikhail Gorbatsjov lagde ikke fingrene imellem i sin advarsel om, at en konfrontation mellem USA og Rusland kunne føre til atomkrig. Her ses han med præsident Putin i september, 2000.

EIR FAKTA:

Hvem står bag planerne om en opsplittning af Rusland?

Af EIR's efterretningsteam

EIR, 11. dec. 2014 – I modsætning til det omkvæd, der høres i de internationalt orkestrerede medier, har de aktuelle, stigende spændinger mellem NATO-landene og Rusland intet med »konflikten i Ukraine« og den kendsgerning, at Krim genforenedes med Rusland, at gøre. Konflikten stammer fra den kendsgerning, som åbenlyst identificeres af adskillige russiske regeringstalsmænd, så vel som visse britiske og amerikanske strateger, der tilhører krigspartiet, at USA og NATO har vedtaget en politik med strategisk konfrontation med Rusland, inklusive »regimeskifte«, hvis hensigt er at tvinge verdens næststørste atommagt til at underkaste sig Vesten. Hvis denne politik ikke afvises i Vesten, vil den blive afvist af Rusland og kan derfor udelukkende kun føre til en Tredje Verdenskrig; en udslettelseskrig.

Se også: Video, '[Storm over Asia](#)', 160 min. (eng.)

Se også: Video, '[Ingen Overlevende](#)', 36 min. (danske undertekster) sep. 2012

GDE Error: Requested URL is invalid

Den kinesiske premierminister

Li i Beograd: Østeuropa kan lære af Kinas udvikling – Opbyg transport- og energiinfrastruktur

16. dec. 2014 – På Kinas og de central- og østeuropæiske (CEE) regeringschefers tredje møde i Beograd erklærede den kinesiske premierminister Li Keqiang, at regionens lande bør lære af Kina og opbygge deres transport- og energiinfrastruktur.

Fra topmødet rapporterede *EIR's* Chris Lewis, at Li talte til en meget stor forsamling med både kinesiske og central- og østeuropæiske forretningsfolk. Lis tale var lang og ekstremt optimistisk, selv om han nævnte Vestens noget stagnerende økonomi og den politiske ustabilitet i Europa (dvs. Ukraine), som ikke var fremmende for investeringer. Han sagde, at Kinas mål var at fordoble handlen med CEE-lande hen over de næste fem år, og at der ville blive etableret en ny fond til at yde billige lån for at fremme investeringer. Premierminister Li sammenlignede CEE-landene, hvis økonomier halter dramatisk bagud i forhold til de vesteuropæiske, med det vestlige Kina, hvor produktionen kun udgør 40 % af produktionen i det østlige Kina. Den eneste måde at løse problemet på, sagde han, er ved at investere i transport- og energiinfrastruktur. Han pegede på, at Serbien var meget velplaceret mellem øst og vest. Der vil blive etableret en ny investering på 3 mia. dollar, som delvis vil gå til at bygge nye fabrikker og værker, som vil skabe mere beskæftigelse. Premierminister Li sluttede sin tale med at sige, at det nu er vinter, men foråret er ikke langt borte.

Lis optimistiske udtalelser er blevet godt modtaget i Serbien,

hvor det er chokerende at se, at der i Beograd stadig er bygninger i hovedstadens centrum, ved siden af regeringskontorer, der ikke er blevet udbedret, siden NATO's bombninger for henved tyve år siden.

Topmødet, der varer to dage og er det tredje i rækken af sådanne årlige begivenheder, omfatter 300 kinesiske selskaber, ledere af 16 CEE-lande, samt forretningsdelegationer og andre delegationer fra disse lande. Tæt ved 6.000 personer indskrev sig til begivenheden. Den tilskrives i Kina som en mulighed for at intensivere båndene til denne region og fremme relationerne med EU.

Topmødets hovedmål er den fortsatte integration af CEE-landene med det Økonomiske Silkevejsbælte og opkoblingen af Silkevejen over land med den Maritime Silkevej. Blandt de hovedspørgsmål, der drøftes, er Kinas involvering i genopbygningen og udvidelsen af jernbanekorridorerne i regionen, især den nord-sydgående korridor, som forbinder den græske havn i Piræus – som er blevet hovedindgangen for kinesiske produkter til Central- og Østeuropa – med Makedonien, Serbien, Ungarn, samt andre forbindelser til Østrig, såvel som til andre balkanlande.

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang ankommer til Nikola Tesla Lufthavn i Beograd den 15. dec. med særligt fly, på en invitation fra Serbiens premierminister Aleksandar Vucic, for at deltage i CEE-landenes tredje møde for regeringschefer, og for at aflægge Serbien et officielt besøg.

Beograd Økonomisk Forum for infrastruktur; Voksende realisering af Silkevejen som følge af kinesisk hjælp

15. dec. 2014 – Kinas Handelsministerium meddelte den 8. dec., at landet har planlagt at

»bruge mere hjælp til udlandet for at finansiere projekter i lande, der er dækket af det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej«,

iflg. et taiwansk online nyhedsbrev (*Want China Times*). Prioriteringen af Silkevejsfonden på 40 mia. dollar vil gå til

»en række infrastrukturprojekter, inklusive hovedveje, havne, jernbaneforbindelser og energi- og telekommunikationsnetværk«,

som er i færd med at blive planlagt af Kina og disse lande.

Kina er også begyndt at arbejde sammen med lande, der modtager hjælp, så disse selv kan udføre projekterne, sagde vicehandelsminister Zhang Xiangchen.

I et vigtigt eksempel, som vil finde sted i denne uge, vil Kinas premierminister Li Keqiang deltage i det fjerde, årlige Beograd Økonomiske Forum for stats- og regeringschefer fra 16 central- og østeuropæiske stater – hvor Li Keqiang er blevet gjort til medlem. Fjorten af statsoverhovederne deltager i dette store møde, hvor infrastruktur, der strækker sig fra

Grækenlands havn i Piræus, er på dagsordenen. Ifølge den græske avis *Kathimerini English Edition* (*ekathimerini.com*), er det igangværende Piræus-projekt nu en katalysator for den Maritime Silkevej, for et projekt fra Athen (nu igen forbundet med Piræus via jernbane) til Beograd til Centraleuropa.

Dette projekt vil sandsynligvis involvere en eller flere nye jernbanelinjer fra Athen til Beograd, og en anden fra Beograd, tværs over Ungarn til Bukarest i Rumænien. Og selvfølgelig involverer det udvidelsen og den industrielle udvikling af Suezkanalen, idet den Maritime Silkevej er nyligt konstrueret for den fremtidige udvikling af nationerne langs med den.

EIR deltager i det Økonomiske Forum i Beograd og vil rapportere herfra.

Foto: Parti fra havnen i Piræus

Den amerikanske hær vil have flere tropper og tanks i Østeuropa

25. nov. 2014 – Den amerikanske hær vil have flere tanks og Bradley-kampvogne i Polen og De baltiske Stater. Generalløjtnant Ben Hodges, øverstbefalende for den amerikanske hær i Europa, sagde til reportere ved Pentagon, via video-telefonkonference fra Litauen i går, hvad han også

havde sagt til Reuters dagen før, nemlig, at de amerikanske tropperotationer gennem disse lande vil fortsætte i 2015 og muligvis ind i 201. Hodges sagde, at han anbefalede, at man flyttede et tungt brigadekamphold med dets tanks og Bradley-kampvogne til enten Rumænien, Polen eller et andet land i Baltikum. Forsvars- og Udenrigsministeriet, såvel som NATO-lande, diskuterer nu stedet. Sagde han.

»Der vil være amerikanske troppetilstedeværelse her i Litauen, så vel som i Estland og Letland og Polen, lige så længe, som det er nødvendigt for at afskrække russisk aggression«,

sagde Hodges. Han sagde, at planen går ud på at placere udstyr på op til 100 tanks og andre køretøjer på forhånd, som de roterende enheder kan trække på. I øjeblikket har hæren en pansret bataljon i Tyskland og ønsker nu at tilføje to yderligere bataljoner, muligvis i Østeuropa, sagde han. Præcis, hvordan de ville blive placeret er endnu ikke afgjort, men Hodges skal have insistet på, at der ikke ville blive tale om en permanent udstationering af amerikanske tropper i Østeuropa.

Helga Zepp-LaRouche i anledning af 25-års dagen for Berlinmurens fald

For femogtyve år siden kom Berlinmuren ned, og i dag husker mange mennesker ikke engang, at det var begyndelsen til enden af Warszawa-pagten, COMECON og det kommunistiske system, og

mange unge mennesker har slet ingen erindring om dette og ved ikke, hvilket ekstraordinært øjeblik i historien, dette var. Men det var et af de afgørende vendepunkter, et potentielt vendepunkt i historien, hvor alting kunne have været muligt. Det var, når det kommunistiske system var besejret, chancen for at etablere en ægte fredsorden for det 21. århundrede.

GDE Error: Requested URL is invalid

For fem år siden afslører dokumenter NATO's løgne om Udvidelse mod Øst

23. marts 2014 – I deres krav om skriftlige, legale garantier fra NATO om, at dets BMD-system *ikke* er rettet mod Rusland, har den russiske regering uophørligt taget spørgsmålet om brudte løfter fra amerikanske regeringseksponenter fra 1990 op, om at NATO ikke ville bevæge sig »en tomme« mod Øst. Vestlige ledere har gentagne gange benægtet, at et sådant løfte er afgivet.

Siden 1999, har NATO annekteret 12 lande, som har været medlem af Warszawa-pagten. Tre af disse var medlemmer af selve Sovjetunionen.

Hvad er sandheden? Lad os se beviserne.

Et indlæg på *Spiegel Online* publiceret den 26. november 2009 citerer fra den dengang nyligt ophævede hemmeligstempling af vestlige dokumenter, som viser Vestens løgnagtige påstande. Dokumenterne styrker de russiske statslederes erklæringer om, at Vesten brød sine løfter.

Spiegel Online: »Der kan ikke være nogen diskussion om det, som forsvarsministeren [James Baker III] sagde den 9. februar 1990 i den pragtfulde St. Katarina-hal i Kreml. Med Bakers ord, så 'bliver der ikke en tommes udvidelse mod øst af NATO's jurisdiktion over NATO-styrker', under forudsætning af, at Sovjetunionen går med til et NATO-medlemskab af det genforenede Tyskland. Det ville Moskva tænke over, sagde Gorbatsjov, men tilføjede: 'enhver udvidelse af NATO's zone er uacceptabel.'«

Alligevel, som den daværende russiske præsident Dmitri Medvedev sagde i november 2009, fik Rusland »intet af det, vi blev forsikret om – nemlig, at NATO ikke ville ekspandere i det uendelige mod øst, og at der kontinuerligt ville blive taget hensyn til vore interesser.«

Spiegel Online skrev: »Datidens politiske ledere er i dag ældre herrer, der ikke nødvendigvis altid finder det let at huske præcist, hvad der skete dengang.« Men optegnelserne viser, f.eks., at den 10. februar 1990 sagde den tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher til den sovjetiske udenrigsminister Eduard Sjevardnadse, »Vi er bevidst om, at NATO-medlemskab af et forenet Tyskland rejser komplicerede spørgsmål. For os er imidlertid en ting sikkert: NATO vil ikke ekspandere mod øst.« Og fordi konverteringen kredser hovedsageligt om Østtyskland, tilføjede Genscher eksplicit: »For så vidt angår ikke-udvidelsen af NATO, gælder dette også generelt.«

Susan Rice klager over russiske øvelser, mens NATO gennemfører

øvelser derudad

Obamaregeringen, opsat som den er på at »beskytte« verden fra ikkeeksisterende russisk aggression, gav fredag udtryk for tvivl om Ruslands hensigter mht. dets udstationering af tropper i områder af landet, som ligger i den modsatte ende af det sydøstlige Ukraine. Den nationale sikkerhedsrådgiver Susan Rice tror ikke på, at disse russiske tropper blot foretager træningsøvelser.

»Det er ikke klart, hvad dette signalerer«, sagde hun fredag under en briefing i Det hvide Hus. »Deres tidligere praksis og gabet mellem, hvad de har sagt, og hvad de har gjort, taget i betragtning, overvåger vi naturligvis situationen med skepsis.«

Unavngivne højtplacerede embedsmænd i Pentagon sagde til *Washington Post*, at de deler Rices bekymringer og følger de russiske militæraktiviteter »med voksende uro« og usikkerhed om den russiske præsident Putins »ambitioner.«

»De russiske styrker forstærkes, med hovedparten langs med Ukraines østgrænse«, sagde en embedsmand. »Det er vores synspunkt, at de ikke udelukker nogen muligheder, inkl. at gå ind, absolut. Hvis de vælger at gøre det, ville vi simpelt hen ikke få meget forvarsel.«

Alt imens Rice klager, og Pentagon er alarmerede, fortsætter NATO sine øvelser i Østeuropa, med planer om at udvide dem. Den amerikanske ambassadør til Polen Stephen Mull sagde i går, at diskussioner var i gang om at udvide de øvelser, flyvevåbnet foretager på Lask-flyvebasen i det centrale Polen til at inkludere fem andre Østeuropæiske lande og de Baltiske Stater. Der er allerede udstationeret et dusin F-16 jagerfly og 300 folk i Lask til øvelserne, og 10 amerikanske F-15'er er udstationeret i Litauen til NATO's flypatruljeringsmission i Baltikum. Den franske forsvarsminister Jean-Yves Le Drian tilbød, under et besøg i Estland, at levere fire franske

jagerfly til Baltikum og muligvis yderligere jagere og et AWACS-fly til Polen.

I Bulgarien startede Exercise Saber Guardian i går, med 1300 tropper fra 12 forskellige NATO-lande og partnerlande – af hvilke det ene er Ukraine – og som »har til formål at øge den regionale fleksibilitet, bevare og forstærke NATO's evne til at operere sammen og lette den multinationale træning«, iflg. en talsmand fra den amerikanske hær.